

چکیده:

بنای نیمه مخروبه‌ی مسجد جامع هفتشویه، متعلق به دوره‌ی سلجوقی، در حاشیه‌ی شرقی شهر اصفهان واقع شده‌است. این بنا تنها اثر تاریخی است که، هم قدمت روستای هفتشویه را نشان می‌دهد و هم گویای قدمت و آبادانی روستاهای همجوار است. محراب ایلخانی این مسجد به سبب ارتفاع زیاد و تزئینات گچ‌بری متنوع و پرکار هم‌ردیف محراب‌های شاخص دوره‌ی ایلخانی قرار دارد.

تخریب گنبدخانه‌ی مسجد و قرارگیری محراب در شرایط اقلیمی نامساعد سبب شده‌است، آسیب‌های فراوانی به این محراب وارد گردد. هدف از این پژوهش ارائه طرح حفاظتی برای محراب مسجد جامع هفتشویه است. با توجه به وجود مستندات تصویری و داده‌های سازمان هواشناسی، سال‌های پرخطر از نظر شرایط اقلیمی و میزان آسیب‌های محراب در پنجاه سال گذشته بررسی گردید.

پس از شناسایی عوامل آسیب رسان، راهکارهای حفاظتی و مرمتی در جهت حذف و یا کاهش علل آسیب رسان و حفظ محراب با سه اولویت، انجام اقدامات ضروری در کوتاه‌مدت، انجام اقدامات حفاظتی در میان‌مدت و انجام اقدامات حفاظتی در بلندمدت تعریف گردید.

کلیدواژه‌ها

هفتشویه - مسجد - محراب - گچ‌بری - آسیب‌شناسی - حفاظت